

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๔/๒๕๕๘ วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ นักวิชาการสาธารณสุข ๗ ว.	สังกัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
คู่กรณีที่ ๒ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗	สังกัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
คู่กรณีที่ ๓ เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๘	สังกัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
คู่กรณีที่ ๔ นักวิชาการสาธารณสุขผู้เชี่ยวชาญ	สังกัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

เรื่อง การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของข้าราชการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ คู่กรณีที่ ๑ ได้จัดทำบันทึกขออนุญาตใช้รถยนต์ราชการ (แผนปกติ) แบบ ๓ เพื่อนำรถยนต์ราชการกระบะสี่ประตู สีบรอนซ์ทอง หมายเลขทะเบียน กค ๒xxx (มูลค่ารถยนต์ ณ วันซื้อ ราคา ๕๗๘,๐๐๐ บาท) ซึ่งเป็นรถยนต์ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้ขอยืมมาจากโรงพยาบาล เพื่อนำมาใช้ในราชการของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นเวลา ๕ ปี ครอบกำหนดต้องส่งคืนโรงพยาบาลภายในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ เดินทางไปราชการในท้องที่อำเภอ ว. และอำเภอ น. โดยคู่กรณีที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์คันดังกล่าวด้วยตนเอง แต่คู่กรณีที่ ๑ กลับนำรถยนต์ไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้ขออนุญาตไว้ และเกิดอุบัติเหตุชนสะพานข้ามแม่น้ำ อำเภอ ก. ซึ่งอยู่นอกพื้นที่ขออนุญาตใช้รถยนต์ เป็นเหตุให้รถยนต์ได้รับความเสียหายใช้การไม่ได้ทั้งคัน คู่กรณีที่ ๑ จึงได้นำรถยนต์ไปซ่อมที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. และนำรถยนต์คันดังกล่าวมาส่งคืนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ นับแต่เกิดอุบัติเหตุเป็นระยะเวลา ๒ ปี ๕ เดือน (วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓) โดยคู่กรณีที่ ๑ มิได้รายงานความเสียหายหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับรถยนต์คันดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามแบบที่ราชการกำหนดแต่อย่างใด

คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งได้รับมอบหมายหน้าที่จากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ที่ ๑๑/๒๕๕๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ข้าราชการสังกัดสำนักงาน

สาธารณสุขจังหวัดปฏิบัติราชการแทนหรือปฏิบัติหน้าที่แทนนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ให้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารจัดการรถยนต์ราชการส่วนกลางของสำนักงาน ได้รับทราบการเกิดอุบัติเหตุของรถยนต์หมายเลขทะเบียน กค ๒xxx แต่กลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการรายงานข้อเท็จจริงหรือสั่งการให้ผู้รับผิดชอบรายงานให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบข้อกำหนดของราชการให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้นเพื่อให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้พิจารณาดำเนินการหาผู้รับผิดชอบทางละเมิด หรือลงโทษทางวินัย หรือดำเนินการตามกฎหมายกับผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ๗ ว. คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ คู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๘ และคู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขผู้เชี่ยวชาญ (ด้านส่งเสริมพัฒนา) ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จึงถือได้ว่าคู่กรณีทั้ง ๔ คน เป็นเจ้าหน้าที่ตามนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ ได้ขออนุญาตนำรถยนต์ราชการ กระบะสี่ประตู สีบรอนด์ทองหมายเลขทะเบียน กค ๒xxx ไปใช้ในการปฏิบัติราชการ ได้จัดทำบันทึกขออนุญาตใช้รถยนต์ราชการ (แผนปกติ) แบบ ๓ เพื่อเดินทางไปราชการในท้องที่อำเภอ ว. และอำเภอ น. ในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ โดยคู่กรณีที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์คันดังกล่าวด้วยตนเอง และประสบอุบัติเหตุชนสะพานข้ามแม่น้ำ ซึ่งอยู่นอกพื้นที่ขออนุญาตใช้รถยนต์เป็นเหตุให้รถยนต์ได้รับความเสียหายใช้การไม่ได้ทั้งคัน โดยนำรถยนต์ไปซ่อมที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ไม่สามารถนำรถยนต์มาเก็บในสถานที่เก็บหรือบริเวณของส่วนราชการได้และไม่ได้รายงานความเสียหายหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับรถยนต์คันดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับจนถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทราบตามแบบ ๕ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑

มีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ข้อ ๑๖ วรรคสอง และ ข้อ ๑๙ วรรคสอง และวรรคเจ็ด

คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้รับมอบหมายหน้าที่จากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ ๑๑/๒๕๕๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนหรือปฏิบัติหน้าที่แทนนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ให้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารจัดการรถยนต์ราชการส่วนกลางของสำนักงาน จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๖ วรรคสอง และวรรคสาม

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ กระทำการโดยจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับอนุญาตให้นำรถยนต์ราชการ กระบะสี่ประตู สีบรอนด์ทอง หมายเลขทะเบียน กค ๒xxx (มูลค่ารถยนต์ ณ วันซื้อราคา ๕๗๘,๐๐๐ บาท) ไปใช้เพื่อเดินทางไปราชการในท้องที่อำเภอ ว. และอำเภอ น. ในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ โดยคู่กรณีที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์คันดังกล่าวด้วยตนเอง คู่กรณีที่ ๑ ย่อมต้องทราบดีว่ารถยนต์ส่วนกลางนั้นจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการและเมื่อปฏิบัติราชการเสร็จสิ้นตามที่ได้รับอนุญาตคู่กรณีที่ ๑ จะต้องนำรถยนต์นั้นมาอยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของส่วนราชการ โดยเก็บในสถานที่เก็บหรือบริเวณส่วนราชการ ถ้ากรณีเกิดความเสียหายจะต้องรับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด แต่ปรากฏว่าในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ รถยนต์คันดังกล่าวเกิดอุบัติเหตุชนสะพานข้ามแม่น้ำ อำเภอ ก. ซึ่งอยู่นอกพื้นที่ขออนุญาตใช้รถยนต์เป็นเหตุให้รถยนต์ได้รับความเสียหายใช้การไม่ได้ทั้งคัน โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้นำรถยนต์ไปซ่อมที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ไม่สามารถนำรถยนต์มาเก็บในสถานที่เก็บหรือบริเวณของส่วนราชการได้และไม่ได้รายงานความเสียหายหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้น กับรถยนต์คันดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับจนถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทราบทันที ตามแบบที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ กำหนด การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง ข้อ ๑๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสองและวรรคเจ็ด โดยมีขอบเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเนื่องจากทำให้ราชการสูญเสียการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินเป็นเวลา ๒ ปี ๕ เดือน (วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓)

คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายหน้าที่จากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดให้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารจัดการรถยนต์ราชการส่วนกลางของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ที่ ๑๑/๒๕๕๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปฏิบัติราชการแทนหรือปฏิบัติหน้าที่แทนนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ โดยคู่กรณีทั้ง ๓ คน ย่อมต้องทราบดีว่ามีหน้าที่ควบคุมดูแลการเก็บ

รักษารถยนต์ส่วนกลางให้อยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของส่วนราชการโดยเก็บรักษาในสถานที่เก็บหรือบริเวณของส่วนราชการ มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้นำรถไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวและเมื่อทราบว่ารถยนต์ส่วนกลางเกิดความเสียหาย มีหน้าที่ควบคุมให้คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นพนักงานขับรถยนต์รับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด แต่คู่กรณีทั้ง ๓ คน กลับเพิกเฉยไม่รับดำเนินการใด ๆ จนกระทั่งคู่กรณีที่ ๑ ส่งคืนรถยนต์คันดังกล่าวให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๑๖ วรรคสอง และวรรคสาม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เนื่องจากทำให้ราชการสูญเสียโอกาสในการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินเป็นเวลา ๒ ปี ๕ เดือน (วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓)

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน แต่เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรงและทำให้รถยนต์เสียหายจนใช้งานไม่ได้เป็นระยะเวลานาน แต่เนื่องจากไม่ปรากฏว่ามีพฤติการณ์ทุจริต และคู่กรณีที่ ๑ ได้เยียวยาความเสียหายโดยรับผิดชอบซ่อมแซมรถยนต์ให้กลับมีสภาพดังเดิม ประกอบกับได้ถูกดำเนินการทางวินัยไปแล้ว จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๓ เดือน เงินเดือนขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๕,๖๙๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๗๗,๐๗๐ บาท (เจ็ดหมื่นเจ็ดพันเจ็ดสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๖,๔๓๐ บาท (หกพันสี่ร้อยสามสิบบาท) เป็นจำนวน ๑๒ เดือน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตาม

ระเบียบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่คู่กรณีข้อ ๒ มิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรง เพียงแต่มิได้ควบคุมกำกับดูแลให้คู่กรณีข้อ ๑ ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบเมื่อเกิดความเสียหายแก่รถยนต์ส่วนบุคคล ประกอบกับได้ให้ความร่วมมือในการสอบสวนและให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน เงินเดือนขณะกระทำความผิดเดือนละ ๓๐,๓๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๖๐,๗๒๐ บาท (หกหมื่นเจ็ดร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๕,๐๖๐ บาท (ห้าพันหกสิบบาท) เป็นจำนวน ๑๒ เดือน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่คู่กรณีข้อ ๓ มิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรง เพียงแต่มิได้ควบคุมกำกับดูแลให้คู่กรณีข้อ ๑ ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบเมื่อเกิดความเสียหายแก่รถยนต์ส่วนบุคคล ประกอบกับได้ให้ความร่วมมือในการสอบสวนและให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน เงินเดือนขณะกระทำความผิดเดือนละ ๓๒,๑๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๖๔,๓๒๐ บาท (หกหมื่นสี่พันสามร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ ๕,๓๖๐ บาท เป็นจำนวน ๑๒ เดือน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๔. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๘ ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่คู่กรณีข้อ ๔ มิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรง เพียงแต่มิได้ควบคุมกำกับดูแลให้คู่กรณีข้อ ๑ ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบเมื่อเกิดความเสียหายแก่รถยนต์ส่วนบุคคล ประกอบกับได้ให้ความร่วมมือในการสอบสวนและให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน เงินเดือนขณะกระทำความผิดเดือนละ ๓๙,๖๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๗๙,๓๖๐ บาท (เจ็ดหมื่นเก้าพันสามร้อยหกสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละ

๖,๖๒๐ บาท เป็นจำนวน ๑๒ เดือน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวนให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายสุทธิพล	ทวีชัยการ	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายวิทยา	อาคมพิทักษ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน